

NINA DITMAJER

Znanstveni simpozij o delih Zdenke Serajnik

Zdenka Serajnik (1911–2003) je vse svoje življenje delovala kot osnovnošolska učiteljica v domačih krajih na Štajerskem (Celje, Slovenske Konjice, Ptuj). Na Filozofski fakulteti v Ljubljani je diplomirala iz slovenskega jezika z južnoslovansko književnostjo ter narodne zgodovine, ruščine in nemščine. Ker je bila izredno religiozna in praktično zanjo ni minil dan brez udeležbe pri bogoslužju, je takratna socialistična oblast izvajala nanjo tudi pritiske, ki se jim Zdenka ni uklonila: "Njeno poučevanje, pa tudi literarno ustvarjanje je prevečala skrb za lepo slovensko besedo, kulturo, narod in domače korenine. Globoko verna je ostala zvesta sebi in svojemu prepričanju; ni se uklonila pritiskom in ni skrivala svojega krščanskega prepričanja." (Serajnik Sraka 2017, 33) Zdenka Serajnik je celo svoje življenje posvetila svojim učencem, poučevanju, pisanju in globoki veri. Po značaju je bila tiha, skromna in vase zaprta osebnost ter svojih umetniških del ni predstavljala v javnosti. O njenem življenju sta na simpoziju, ki je potekal 20. oktobra v Dvorcu Trebnik v Slovenskih Konjicah, spregovorili mag. Aleksandra Boldin in mag. Nada Serajnik Sraka.

V znanstveni monografiji Svetloba drami našega duha, ki jo je uredil prof. dr. Slavko Krajnc, je Zdenka Serajnik prepoznana in obravnavana kot pesnica, prevajalka, dramatičarka, publicistka in družbena kritičarka. V obsežni zapuščini, ki jo je Slavko Krajnc leta 2015 prejel od Martina Mrzdovnika, lahko najdemo 2232 sonetov na temo svetopisemskega odlomka ali praznika v liturgičnem letu A, B in C ter še 920 drugih religioznih sonetov, izpitna vprašanja iz slovenskega jezika, meditacije, prevode mašnih evholoških besedil, notno gradivo, različna dramska dela,

pisma, članke za revije Srečanja, Znamenje in Cerkev v sedanjem svetu, dela Alme Karlin in Thee Gamelin ter še mnogo več.

Z njenim pesniškim delom se je ukvarjalo šest raziskovalcev: dr. Mateja Pevec Rozman, predavateljica na Teološki fakulteti, je v prispevku Tihi jezik poezije Zdenke Serajnik njeno poezijo prikazala s perspektivo odnosa med filozofijo in poezijo. Dr. Martin Kmetec je v svojem prispevku Božja transcendenca in bližina Boga v pesmih Zdenke Serajnik poudaril, da ta "daje zgled laika, ki se vztrajno posveča Božji besedi, jo premišljuje in

predeluje v pesniško izpoved" (Kmetec 2017, 95). Dr. Samo Skralovnik s Teološke fakultete je s pomočjo medbesedilnih vplivov preučeval vpliv Svetega pisma na pesnitve Zdenke Serajnik. Nina Ditmajer z Inštituta za slovensko literaturo in literarne vede je prikazala pesniške značilnosti prepesnitev psalmov Zdenke Serajnik in Ivana Vesela. Dr. Urša Prša je v njenih sonetih iskala podobe zaklada, dr. Nikolaj Aracki Rosenfeld pa se je sprehodil skozi liturgično leto z venci molitvenih sonetov Zdenke Serajnik.

Njeno pisemsko korespondenco je preglevala dr. Mira Krajnc Ivič s Filozofske fakultete v Mariboru (Med materinščino in vero – iz pisem Zdenki Serajnik) ter predstavila jezikovnostilno analizo 148 ožjeinteresnih neuradnih in poluradnih pisem, ki si jih je Zdenka Serajnik izmenjevala z različnimi naslovniki.

Da se je Zdenka Serajnik zanimala tudi za našo umetnostno in arheološko dediščino ter bila kritična predvsem do sodobne umetnosti, je v svojem prispevku z naslovom Naša dediščina je naš ponos, naša pravica! pokazala dr. Ana Lavrič.

Akademikinja dr. Marija Stanonik se je posvetila Zdenkinemu prav tako obširnemu dramskemu opusu (Dramatika Zdenke Serajnik med svetom in svetim). Pisala je tako šolske igre za svoje učence kot tudi bolj zahtevna dramska besedila, od katerih izstopa duhovna igra o ustanovitvi Žičke kartuzije.

Z njenimi kritičnimi prispevki za pastoralno revijo Cerkev v sedanjem svetu in revijo

frančiškanov Srečanja (predhodnica revije Brat Frančišek) sta se ukvarjala dr. Andrej Šegula in dr. Miran Špelič, medtem ko je dr. Blanka Bošnjak s Filozofske fakultete v Mariboru podrobno prikazala različne besedilne in literarne zvrsti, ki jih je Zdenka Serajnik namenjala različnim revijam (poleg prej omenjenih tudi revije Družina, Nova mladika in Znamenje).

S prevodi glavnih mašnih prošenj se je ukvarjala Saša Batistič in ugotovila, da je Zdenka kljub bolj zvestemu sledenju izvirniku ohranjala ustaljeno slovensko terminologijo. Meditacijam se je posvetil dr. Marjan Turnšek (Teološko-duhovna razsežnost v meditacijah Zdenke Serajnik), Slavko Krajnc pa je v svojem predavanju liturgijo obravnaval kot "vir, vrhunec, središče in korenine Zdenkinega navdiha za življenje in ustvarjanje" (Krajnc 2017, 11).

Napise na spominskih karticah, nabožnih podobah in Potopisih nam je prikazal Jure Levart, Marijan Pušavec je predstavil njene prevode del Alme Karlin, Martin Mrzdovnik pa še vrsto kulturnih dogodkov, ki so se zvrstili v letu Zdenke Serajnik.

LITERATURA:

Serajnik Sraka, Nada. 2017. Zdenka Serajnik in njen rod. *Svetloba drami našega duha: znanstvene razprave o delih Zdenke Serajnik*. Slovenske Konjice: Občina; Ljubljana: Teološka fakulteta.

Kmetec, Martin. 2017. Božja transcendenca in bližina Boga v pesmih Zdenke Serajnik. *Svetloba drami našega duha: znanstvene razprave o delih Zdenke Serajnik*. Slovenske Konjice: Občina; Ljubljana: Teološka fakulteta.

Krajnc, Slavko (ur.). 2017. *Svetloba drami našega duha: znanstvene razprave o delih Zdenke Serajnik*. Slovenske Konjice: Občina; Ljubljana: Teološka fakulteta.